

כל מלכי הארץ.

ועל זה, (שם י) אין בספר [לא] נחשב בימי שלמה. אלא הכל זהה, שהתרבה זהה, ובאותו הזמן בתוכו (איוב כח) ועפרות זהב לו, שהרי עפר שלמעלה היה מסתכל בו השם, ובהסתכלות של השם ותקפו, העפר נעשה ומתרבה הזהב.

בא ראה, מן הדברים שפה המשמש מאריך שם, עפר הארץ שבין הרים כלם עושים זהב, ואלמלא חיות רעות שרבות שם, לא היו אנשים עניים, מושום שתקף לשם מרבה את הזהב. מושום כך בימי שלמה אין בספר נחשב למואמה, שהרי תקופה מסוימת מסתכל בעפר ומרבה את הזהב. ועוד, שאותו עפר הוא עד היום. כשה במסתכל בו השם, נוטל תקף ומתרבה זהב. בין שהסתכל שלמה בה, שבח והכריז ואמר, (קהלת א) הפל היה מן העפר וגוו.

ועל זה שלמה לא האצטך לנגן כמו דוד, אלא שירה שהיה אהבה של עשר, שהוא אור ואהבה שפל התשבחות של העולם קיו בה, השבח של הגיריה בשישבת בכסא נגנד הפלחו הוא אמר.

בתוכו (מלכים א י) ויתן המלך את הספר בירושלם לאבנים, מושום שהפל היה זהב, והעפר נקשר בשIMAL בצד האהבה, כמו שנאמר (שיר ב) שמאל מחת לראש, והשם נדבק עמה ולא זו ממנה.

שלמה טעה בזה, שהרי ראה שהלבנה קרבה לשמש, ותמן מבקעת, והشمאל מחת הראש. בין שהתקרבו זה לזה, אמר, הרי

ועאלת לעוטרא, דבבך עוטרא, שלט על כל מלכי ארעה.

יעל דא (מלכים א י) אין בספר לא נחשב בימי שלמה. אלא פלא דרב, דארבי דרב, ובההוא זמנא כתיב, (איוב כח) ועפרות זהב לו, דהא עפר דלעילא, זהה מסתכל ביה שמשא, ובאסתכלותא דשמשא ותיקפה, עפרא עבד ואסגי דרב.

הא חזי, מטוריו דנהירו, דתויקפא דשמשא תפון, עפרא (דף ע"א) דארעה בגין טורי, בלהו עבדי דרב, ואלמלא חיוון בישין דרביאו תפון, בגין נשא לא הו מסקני, בגין דתויקפא דשמשא אסגי דרב.

בגין כה, ביוםוי דשלמה, אין בספר נחשב למואמה, דהא מקיפה דשמשא אסתכל בעפרא, ואסגי ליה דרב. ועוד דההוא עפרא, סטרא דדין איה. פד אסתכל ביה שמשא, נטל תקפא ואטרבי דרבא. بيان דאסתכל שלמה בה, שבח ואכרייז ואמר, (קהלת א) הפל היה מן העפר וגוו. ועל דא שלמה לא אצטיך לנגן כדוד, אלא שירთא דאייה רחימyi דעוטרא, דהוא נהירו ורחימיו דכל תשבחן דעלמא ביה והוא, תושבחתא דמטרונייתא כド יתבא בברס"יא לקליליה דמלכא קאמר.

בתיב, (מלכים א י) ויתן המלך את הספר בירושלם לאבנים, בגין דכלא זהה דרב, ועפרא אתקשר בשIMAL, בסטרא דרכיהם. כמה דעת אמר, (שיר השירים ב) שמאל מחת לראשי, ושמשא אתקשם בהדה, ולא אתקידי מינה.

שלמה טעה בהאי, דהא חמא דארקייב סירהרא בשמשא, וימנא מחייבא, ישםאלא תהות רישא, بيان